

Nieuwsbrief oktober en november 2012.

Beste Manneka supporters en familie en vrienden van Mambu en Anneke.

Deze keer een nieuwsbrief die is geschreven door Agnes en Mirjam. Wij zijn hier 24 oktober aangekomen na een zeer goede reis. Alle post die de laatste weken bij mij op de deurmat viel is goed aangekomen. Mambu en Anneke hebben er van genoten alles te openen en te lezen. Het leek ons leuk om de nieuwsbrief een keer te verzorgen voor Mambu en Anneke. We hebben al heel veel beleefd alhoewel we hier nog niet zo lang zijn. Allereerst willen we vertellen dat we hartelijk ontvangen zijn en ons thuis voelen in huize Quoi. Er wordt goed voor ons gezorgd en we hebben fijne gesprekken en ervaren Gods liefde in en om het huis bij Mambu en Anneke.

In deze nieuwsbrief willen we iets schrijven over onze trip door Bomi County, het gebied waar Manneka al vele pompen heeft gemaakt en gerepareerd. Het is goed om zelf eens mee te maken hoe de dingen hier gaan en hoe er gewerkt wordt. We zouden bijvoorbeeld op een maandag vertrekken, maar op zaterdag bleek dat er iets niet goed was met de remmen van de auto. Daar moest eerst een oplossing voor gevonden worden. Maandag is dit gelukt, het werd tijdelijk gerepareerd en de juiste onderdelen worden nu gezocht door een monteur. Het was vertrouwd om te gaan dus zijn we de dinsdag vertrokken. Het verkeer is erg druk en ook is het hier flink heet en om achter in de jeep te zitten op een kist of de grond is wel even afzien, maar na een poos rijden kwamen we aan bij de afslag richting Jo village en de andere dorpen.

Eerst kwamen we langs Weahjor, waar 5 pompen zijn. We werden rondgeleid door Kaide, het hoofd van ontwikkelingszaken van het dorp. Van deze 5 pompen zijn er 3 nieuw en ze bleken allemaal te werken, dus dat was een goede start.

Daarna kwamen we langs Beele. Daar is een pomp, maar deze doet het niet want de cilinder moet vervangen worden. Ook hebben we een kijkje genomen bij de pomp die een eindje lopen van het dorp is gegraven. Dit omdat het dorp op een heuveltje ligt en de put

anders niet diep genoeg werd om water te krijgen.

Toen we vroegen waar de mensen nu hun water gingen halen zijn we meegelopen met de mannen. Dat was een flink eind lopen in de hitte, over zandpaadjes, door de struiken en uiteindelijk kwamen we bij een stroompje wat dan uit de grond liep. Hier werd het water gehaald. Dit water is niet

schoon, wat betekent dat mensen er ziek van kunnen worden en in het droge seizoen is ook hier geen water meer. We schrokken ervan, wat zijn we in Nederland dan toch goed af, we draaien de kraan open en we hebben water. Stel je eens voor dat je voor elke emmer water zo'n eind moet lopen en weer terug. Dan kun je direct weer, want 1 emmer water is er zo door. Er wonen in dat dorp ongeveer 45 mensen.

Na Beele zijn we doorgereden naar een paar andere dorpen waar de ene pomp het wel goed doet en de andere een reparatie nodig heeft. Het was goed voor ons om alles van dichtbij te zien en de mensen te spreken.

Wat opviel was dat iedereen blij was Mambu weer te zien en dat de contacten goed zijn. Iedereen dacht dat ik (Mirjam) de 'boss lady' was. (op een afstandje schijn ik op Anneke te lijken) dus dat was wel lachen elke keer. Mambu had voor 1 dag een andere vrouw.

In Beh town, wat het grootste dorp is in het Dowoin district, zijn 8 pompen. Een aantal daarvan hebben ook onderhoud nodig. We hebben daar de kliniek bezocht en Agnes en ik hebben met de verpleegkundigen gesproken en een rondleiding gehad. Ze doen goed werk daar en het kwam georganiseerd over. De verpleegkundigen gaven aan, dat sinds er schoon drinkwater is in bepaalde gebieden, het opvalt dat er minder ziekte is die veroorzaakt wordt door vies drinkwater. Minder mensen komen met buikloop enz. Het viel ze op dat uit 1 dorp, Kanikomah, er nog veel mensen kwamen met ziektes. In dit dorp is momenteel geen pomp. Agnes heeft vanuit het ziekenhuis waar ze werkte een gift gehad voor een nieuwe pomp, dus dit zal gebruikt worden om daar een nieuwe pomp te graven. We zijn er ook naar toe geweest en hebben met de vrouw van het dorps hoofd gesproken, haar man was aan het werk op de farm.

We zijn ook naar de rivier gereden waar Mambu altijd het zand haalt wat nodig is om het cement aan te kunnen maken. Er komt heel wat bij kijken om alle materiaal naar de plek van de pomp te brengen. Zand vanuit de stad naar de dorpen brengen kost veel geld, omdat de wegen daar slecht zijn en de auto's daar onder lijden. Dan moet er dus een vrachtwagen rijden en dat kost veel geld. Als oplossing wordt het zand nu bij de rivier gehaald. In de rivier ligt een soort zandbank waar kano's naar toe varen om zand te laden en het naar de kant te brengen. Momenteel ligt er wel zand langs de kant, maar als daar niet genoeg ligt dan wordt het met kano's heen en weer vervoerd. Daarna wordt het in de oplader achter de jeep geschept en is het zo'n 2 uren rijden om het op de plek van bestemming te krijgen. Je kunt je voorstellen dat daar alleen al heel veel tijd en mankracht in gaan zitten. Dan de rest van het materiaal nog wat allemaal uit Monrovia moet komen.

In de rivier hebben Agnes en ik nog een kano uitgeprobeerd. Het hele dorp kwam kijken, daar wordt nog lang over nagepraat: 2 'white woman' in een kano. Al met al was het een bijzondere dag met veel indrukken. We leven in een andere wereld hier, maar de mensen hier hebben dezelfde levensbehoeftes als wij in Nederland. We hebben vooral ook gebeden dat er niet alleen schoon drinkwater zal komen, maar dat ook het 'Levende water' gebracht mag worden en zal stromen in deze dorpen. We begrijpen van Mambu en Anneke dat er veel demonische groeperingen actief zijn in de bush en dat daar kinderen heen gestuurd worden. Wat kun je je dan machteloos voelen als je zoveel moeilijkheden op 1 dag voor je eigen ogen ziet. Het enige wat je dan kunt doen is bidden en de juiste stappen zetten en in wijsheid plannen maken.

Momenteel worden de plannen gemaakt voor de pomp in Kanikomah. Agnes heeft de groundbreaking ceremonie verricht en er gaat gegraven worden. De eerste schep is gezet!

Bij Mambu thuis lagen nog 7 culverts, dat zijn grote ringen van cement, die Mambu met zijn werkers zelf maakt. De ringen worden in de grond op elkaar geplaatst tijdens het graven en vormen zo de put. Deze zijn nu meegenomen in de oplader en de rest zal ter plekke gemaakt worden. Stap voor stap hopen we nu getuige te mogen zijn van het eerste water wat uit deze pomp zal stromen, mooi om dit mee te maken van begin tot het einde, als alles volgens plan verloopt.

In het dorp gaan we een programma doen over hygiëne samen met de vrouwen en kinderen. Anneke zegt vaak 'This is Afrika' en dat ervaren we hier ook dagelijks. Je kunt niet "even" dit of dat gaan doen; de drukte in de stad, de afstanden en de warmte werken belemmerend en dan nog de moeite die het kost om alle materialen die nodig zijn op de juiste plek bij elkaar te krijgen. De plannen die je maakt moeten soms helemaal omgegooid worden. Petje af voor Mambu en Anneke die elke keer weer de stappen ondernemen om verbetering te brengen in de leefomstandigheden van de Liberianen.

Dankpunten:

- ✓ Anneke heeft geen malaria meer in haar bloed en ze knapt elke dag een beetje meer op, ze krijgt weer energie.
- ✓ Mambu is ook gezond en enthousiast over de projecten.
- ✓ De auto heeft nieuwe banden gekregen.
- ✓ Dankzij kleine giften die Mirjam en Agnes mee hebben gekregen zijn er 3 cilinders vervangen bij pompen waar veel mensen gebruik van maken. Eentje in Beele, het dorp in Bomi County en 2 in de stad in de Bassa wijk waar wel 1000 mensen gebruik maken van de pomp en in Sinkor waar ook honderden mensen gebruik maken van de pomp.

Gebedspunten:

- ✓ Herstel van Anneke haar lichaam, na de heftige malaria.
- ✓ Troost bij het verwerken van het verlies van Teddy, ook voor Grace.
- ✓ Dat het werk van Manneka door mag gaan, ook al zijn er regelmatig grote en minder grote tegenslagen.
- ✓ Dat de touwpomp training volgend jaar januari door kan gaan.

Gegevens:

Website: www.manneka.org

Email: msg@manneka.nl via YouTube/ Manneka zijn nu PowerPoint te zien van de projecten.

Facebook: Manneka is tegenwoordig te vinden op facebook, dus zoek op “manneka” en “like” ons!

Giften: via rekeningnummer 54.24.32.528 t.n.v. Stichting Manneka Nederland. (ANBI erkend)
Let op! Doneert u via de zendingscommissie van de Hervormde Gemeente te Papendrecht?
Het rekeningnummer is gewijzigd: via rekeningnummer 22.53.78.426 o.v.v. Manneka (ANBI erkend)

Als u het leuk vindt om Anneke zelf een keer te bellen dan kan dat via het volgende telefoonnummer, het kost 20 cent per minuut. **0900-1230086**, hierna krijgt u instructies en draait u vervolgens: **Anneke: 00231-886971530 en sluit af met # of Mambu: 00231-886753297 en sluit af met #**
We hebben vanaf 28 oktober weer 1 uur verschil met Nederland **het is in Liberia 1 uur vroeger.**

Hartelijke groeten vanuit Monrovia van Mambu en Anneke, Grace, Musu, Agnes en Mirjam.

